

TO CONSTRUCT

LUXEVASTGOED
QUARTIER BLEU

hasselt WORDT EEN STAD

De voormalige Dockside in Hasselt stond al een tijd leeg, maar ging nu – samen met enkele andere gebouwen – tegen de vlakte om er **QUARTIER BLEU** op te trekken. Matexi en de Chateaux Real Estate deden de projectontwikkeling. Architectenbureau De Gregorio toverde een nieuw stadsdeel uit zijn potlood.

TEKST
**STEVEN
GRAUWMANS**

De eerste schetsen stonden eind vorige eeuw al op papier, maar vandaag wordt er eindelijk gebouwd – op de plek waar u in de jaren 90 misschien nog stevig uit de bol ging. “Zolang ik mij kan herinneren was de havenbuurt van Hasselt een achtergestelde, vervallen wijk”, zegt Alfredo De Gregorio, de architect van het project. “En daar zit natuurlijk het potentieel. Vanuit die verwaarlozing kan je naar een bloei groeien. Ze noemen dat wel eens een kankerplek. Ik zou het een ‘gezonde ziekte’ noemen: eens je de ziekte overwonnen hebt, kom je er sterker uit. Zo is dat met de kanaalkom ook.”

De Gregorio tekende al verschillende projecten, die grenzen aan het toekomstige Quartier Bleu. Zelf spreekt hij liever over de *Kanaalkom*. “Ik denk dat de naam ‘Quartier Bleu’ weinig te maken heeft met het DNA van dit stadsdeel, maar dat is een andere discussie. In ieder geval was het de bedoeling dat de Kanaalkom de kers op de taart van de hele kanaalkomontwikkeling zou worden: met dit project konden we de verschillende omliggende wijken samenbrengen. We hebben hier bovendien een spel over en tussen verschillende niveaus die het project de nodige dynamiek geven. Er is het boulevardniveau, een

ESTHETIEK IS EEN SLECHT UITGANGSPUNT VOOR GOEDE ARCHITECTUUR. HET GAAT OVER LIEFDE, DE MENSEN MOETEN HET IN HUN HART SLUITEN.

chique, commerciële as die door het project loopt, de Champs-Élysées van Hasselt, zeg maar. En er is, iets lager, het kade-niveau langs het water met een meer relaxte sfeer.”

De architect heeft een visie op hoe de stad er kan uitzien; hoe leven, werken en wonen naast en door elkaar kunnen bestaan. “Hasselt is op weg om een échte stad te worden. Om een stad te zijn, moeten er verschillende stadskwartieren zijn met elk hun eigen identiteit: een stationskwartier, een boulevard, de oude stadskern, enzovoort. Als iedere wijk zijn eigen karakter krijgt, heb je een boeiende, leefbare stad. Daarom zijn er in dit nieuwe stadsdeel, naast een twintigtal winkelruimtes en verschillende horecavoorzieningen, zo’n 400 wooneenheden geïntegreerd. En pleintjes, als aansluitingen naar andere, nevenliggende wijken, en veel ‘groot’ groen. Geen kleine boompjes die pas over twintig jaar enige omvang hebben.”

“Wonen moest de overhand krijgen”, beklemtoont De Gregorio. “Dat was het stokpaardje van Steve Stevaert zaliger, voor hem mocht het zeker geen winkelproject worden. Het moest een woonproject worden.” En dat is het ook geworden. Quartier Bleu heeft een divers aanbod: van luxe penthouses, over appartementen tot kleinere studio’s en particuliere woningen op het wijkniveau. “Die woningen hebben de typische Hasseltse typologie. Omdat Hasselt een ‘natte stad’ is, zit de eerste verdieping veelal iets hoger dan

Quartier Bleu in Hasselt: “De ruimte tussen de gebouwen is belangrijker dan de gebouwen zelf.”

het straatniveau. Een beetje nostalgisch ja, maar met een hedendaagse vormgeving.”

GEBOUWEN MET EEN SMOEL

Om die vormgeving wereldklasse te geven, betrok De Gregorio er de wereldberoemde designer en architect (en vriend) Antonio Citterio bij. “De klant drong erop aan om een internationale naam bij het project te betrekken. Eerst had ik architect Norman Foster gevraagd, omdat ik samen met hem aan de Oosterweel-aanbesteding had gewerkt, maar dat is eigenlijk meer een advocatenkantoor dan een architectenbureau: na zes maanden hadden we nog geen contract rond.”

“Toevallig kwam ik in die periode ook in contact met Antonio. Hij stapte dadelijk mee in het project. De oorspronkelijke bedoeling was dat hij slechts één icoongebouw voor Quartier Bleu zou ontwerpen. Antonio en ik hebben toen veel gepraat over architectuur en stedenbouw. Bijvoorbeeld over hoe de ruimte tussen gebouwen eigenlijk belangrijker is dan de gebouwen zelf – dáár moet je de identiteit halen: in de overgang tussen de private ruimtes en de openbare ruimte, in die ‘stedelijke passage’, daar gebeurt de magie van een goede stad.”

Uiteindelijk zou Citterio zeven blokken van Quartier Bleu ontwerpen. “Dat ging allemaal heel spontaan. Antonio is veeleer de boulevardarchitect. Met ons bureau richten we ons meer op een bescheiden integratie van nieuwe gebouwen in het bestaande stadsweefsel. Wij kunnen ons goed wegwijs maken, hij is sterk in het geven van ‘een smoel’ aan gebouwen.”

De Gregorio gaat nog even voort over de essentie van architectuur. “Het moet ‘werken’. Esthetiek is een slecht uitgangspunt voor goede architectuur. Niet dat het ‘lelijk’ moet zijn, maar om dat als beginidee te nemen, dat is verkeerd. Het gaat over ontmoeten, over iets in je hart sluiten. De esthetiek komt vanaf het moment dat de mensen het in hun hart sluiten. Kijk naar de Eiffeltoren – daar is tegen betoogd, maar o wee als je daar nu een kwaad woord over zegt. Hetzelfde geldt voor het Centre Pompidou. Het gaat over liefde. Het is zoals bij de mensen, hoe lelijk je lief ook is, het gaat over de liefde, nee?”

DESIGNPARKING MET TRIBUNE

Alfredo De Gregorio: “2.000 van de 2.500 ondergrondse parkeerplaatsen werden door de stad gekocht. Hilde Claes, Hasselts burgemeester van 2009 tot 2016, wilde de mooiste parking van Europa bouwen. En dat hebben we dan ook gedaan.” Wie dacht dat parkings het stiefkindje van de architectuur zijn, moet beslist eens gaan kijken naar de ondergrondse parking ‘Parc des Célestins’ in Lyon – met een artistieke integratie van kunstenaar Daniel Buren. Maar ondertussen wordt er dus ook in Hasselt een heuse designparking gebouwd.

Voor wie zijn nieuwsgierigheid niet kan bedwingen: rond de werf is een heuse tribune opgesteld van waaruit u de werf kunt zien vorderen. Maar ook op de website ziet u al veel. ■

www.quartierbleu.be